

מאורות אל העבר

כ אדר תשל | 28/03/1970

מאת תמר הירדני - ויקפדיה נחלת הכלל

המשורר (אלתרמן)

הוא ליווה את החלוצים ב"שיר העמק", ועודד אותם ב"שיר בוקר" (שמילותיו כתובות גם על שטר מאתיים ש"ח שהוצא לכבודו). הוא ליווה את לוחמי ישראל ב"זמר הפלוגות", ב"ליל החניה" וב"מסביב למדורה". הנציח את הנופלים ב"מגש הכסף", ואת המעפילים ב"נאום תשובה לרב חובל איטלקי". נתן אלתרמן, יליד פולין (1910) שגדל בתל אביב ונודע מגיל צעיר כמשורר, כמתרגם, כמחזאי וכפובליציסט, ליווה את היישוב היהודי ואת מדינת ישראל הצעירה בשירי "הטור השביעי" שבהם ביטא את דעתו בשנינות וביכולת לירית מדהימה על אירועי השעה. הוא היה מזוהה עם תנועת העבודה והיה מקורב לבן גוריון, אולם לא היסס לבקר את מדיניותו כשנדרש לכך. אלתרמן, שהותיר קובצי שירים הנוגעים גם לנפש האדם ולסערותיו כמו "עוד חוזר הניגון" ו"פגישה לאין קץ", ידע חיים אישים מורכבים, אולם המשיך לכתוב כמעט עד יומו האחרון בכ' באדר תש"ל (28.3.1970). בימיו האחרונים היה חבר התנועה למען ארץ ישראל השלמה, ואת שירו האחרון, "אז אמר השטן", הקדיש להצדקת הזכות של עם ישראל על ארצו.

